D·N
3/6 1951

Program, mystik eller samverkan

Enligt ett gammalt, numera nästan glömt ideal skulle de demokratiska valen gälla personer, inte partier; väljarna skulle söka den bäste, och den elit som folkrepresentationen sålunda bildade skulle från fall till fall handla efter bästa förstånd och samvete. Tankegången var irrationell sättilvida som den förbisåg det ofrånkomliga i grupperingen kring idéer och intressen. Valen har alltmer kommit att gälla partier, och personbedömningen har trätt i andra rummet. Vi har oavbrutet tillfälle att konstatera att en socialdemokrat, en liberal eller en högerman hellre röstar på en nolla som kan väntas förebråda den väljandes allmänna uppfattning än på en betydande person från ett annat parti.

De partier som behärskar demokratin har i huvudsak uppstått på två sätt. Ställningstagandet till en aktuell fråga, som helt dominerat debatten, har föranlett en uppdelning som i brist på nya och skarpa skiljelinjer i det hela blivit bestående även sedan den ursprungliga frågan lösts eller förlorat sin centrala betydelse. Det klassiska exemplet på en sådan utveckling är USA, där partierna, efter den stora konflikten i slavfrågan, blivit väldiga valorganisationer, som fångar skiftande åsikter och önskningar till gemensamt handlande. Den andra vägen, den normala i Europa, är att partierna framträder som organ för en allmän åskådning, som de avser att totalt realisera. Här kan man tala om verkliga program på lång sikt; partierna känner sig som redskap för en omvandling av samhället. Om dylika partier genom diktatur eller över huvud ett långvarigt välde får fritt lopp, förverkliger de sina avsikter — dessa avsikter förändras visserligen under arbetets gång, men de ter sig som något för partiet speciellt och bestämmande. Men i regel blir inom demokratin utvecklingen av dylika åskådningspartier ungefär densamma som i fråga om de av USA exemplifierade konfliktpartierna. I stället för ett stort perspektiv träder handlande från fall till fall.

Orsakerna till denna omvandling är uppenbara. Samhället förändras genom politiken och genom krafter utanför politiken, och därmed måste de generaliseringar som legat till grund för partibildningen fråtas sönder. Själva det demokratiska arbetet innebär att kompromisser beslutas som är någorlunda acceptabla för alla, men som frestar på spekulationerna om totala lösningar i stor stil. Själva godtagandet av demokratin medför att man måste ta hänsyn och inte genom att med knappa majoriteter genomföra väldiga förändringar ska motsättningarna och bringa samhällsfreden i fara. Då en rad stora reformer kommit till stånd blir marginalen för aktuella stridsfrågor allt trängre. Resultatet blir att de ursprungliga programmen blir av allt mindre reell vikt för ställningstagandet och att de stora allmänna åskådningarna smälter ned till en vag mystik, användbar i ett slags söndagsförkunnelse vid sidan av den praktiska politiken.

Den svenska politiken har med särskild tydlighet nått detta stadium. Om de nationella, demokratiska och socialreformatoriska linjer som tidigare verkat partiskiljande råder i det väsentliga enighet. Även det parti som starkast hävdat en särpräglad åskådning, det socialdemokratiska, har under senare år genom att inte driva socialiseringstanken åtminstone provisoriskt avstått från principiell strid. Kvar står vissa tendenser, en konservativ, liberal och socialistisk mystik för den mera festliga propagandan, men inga program.

Bevisen för detta sistnämnda påstående är nästan komiskt påtagliga. En stor del av partiernas agitation går ut på att fastslå att de andra partierna saknar program och att på de fortfigande grunder göra troligt att det egna partiet besitter en sådan klenod. Ståndpunktstagandet till de ekonomiska problem som behärskar debatten skiftar från år till år, från månad till månad inom de skilda partierna. Inom regeringen föreligger ofta verkliga motsättningar. Alla partier söker genom att hörn sig för hos de mäktiga organisationerna vid sidan av politiken få reda på vad som kan och bör göras. De är i själva verket på jakt efter ett program, ett program för stunden.

Behovet av en samregering, inte för tillfället, utan som institution, blir i detta läge allt klarare. Vad det nu gäller är inte att göra politik i vanlig äldre mening, utan att skapa garantier för en klok förvaltning. Samverkan är behovlig därför att med den koncentration av makten hos regeringen som statsapparatens växande medför endast en sådan samverkan ger tillbörligt inflytande åt alla demokratiska riktningar. Den är möjlig därför att enighet råder i det huvudsakliga och därför att alla saknar fasta riktlinjer för lösningen av de aktuella frågorna. Genom en samregering blir kompetensen starkare, allsidighet vinnes i frågornas belysning, och folkstyrelsen stärkes genom att taktiken berövas lockelsen att skapa och överdriva motsättningar utan realitet.

Dödläge på Irland

Den irländske regeringschefen Costellos beräkningar med att i förtid upplösa parlamentet och utlysa nyval har slagit slint. Efter att i tre år ha lyckats hålla sin majoritetsställning med hjälp av strörsteer från de utanför regeringskoalitionen stående partilösa fann hap dessa så opålitliga att han i förhoppning om en klar seger beslöt vädja till väljarna.

Resultatet har blivit att han i båda fall får hanka sig fram på ungefär samma sätt som tidigare, men det är inte utesluter att så många oavhängiga ställer sig bakom Fianna Fail-partiets ledare, De Valera, att denna dominerande gestalt innu en gång kommer till makten. De fyra partierna i koalitionen fick 64 mandat och påräknar stöd av 7 "säkra" oavhängiga, medan Fianna Fail ensamt fick 69 mandat. Tungan på vågen utgörs av 7 oavhängiga, som inte vänta tillkännage sina avsikter förrän vid valet av regeringschef den 13 juni. Före upplösningen bestod dailén av 61 representanter för koalitionen, 66 från Fianna Fail samt 18 oavhängiga, medan 2 platser var vakanta.

Några märkligare förändringar i politiken är icke att vänta, vem som än får regeringsuppdraget. Medan valkampanjen 1948 var våldsam och hätsk, har den senaste slagit ett rekord i stillhetet och framför allt präglats av den fullständiga avsaknaden av större stridsfrågor. Efter den slutgiltiga separationen från samväldet och England hade ett kärt valpolitiskt slagnummer försvunnit, och egendomligt nog hölls det nu också nästan helt tyst om den nordiridiska frågan.

Valets enda sensation var att utrikesminister MacBrides parti, Clann na Poblachta, blev så lita åtgånget. 1948 beskrevs MacBride allmänt som en komet på Irlands politiska firmament, även om hans bravarande förutsägelser inte på långa vägar uppfyllde, fick hans parti nio mandat. Denna gång fick det nöja sig med två, och MacBride — mannen som öppet beskrivit engelsmän och ryssar som lika goda kälspare — höll själv på att bli utslagen. Partiet torde främst ha försvagats av den strid om en hälsovårdsreform som starkt bidrog till Costellos beslut om nyval, men som märkligt nog knappast berördes under valkampanjen. Någon anledning att betrakta baksläget som ett uttryck för reaktion mot MacBrides utrikespolitik finns inte. Försvars- och utrikesfrågor har över huvud taget inte spelat någon roll under valkampanjen. På de områdena visar irländarna, även sedan de blivit helt självständiga, genomgående en lättsinnighet som för alla andra demokratiska stater måste framstå som utmanande och obegriplig.

PRESSGRANNAR

Den politiska sömnsfären kan klättersas av en påtaglig kärvhet, skriver Folket (s):

Riksdagsarbetet och -debatte... har gett många besked härom under den nu avslutade vårsessionen. Under de sista hektiska veckorna med digra dagordningar och ständiga nattjlena har temperaturen stigit åtskilligt. Någon trötthet eller avmattning har inte förmärkts. Man har sökt sak med varandra på det mest skilda områden. Det som inte direkt tett sig som politiska frågor har ändock fått en politisk udd. Att tala om samförstånd under sådana förhållanden är ljuskå optimism, färran från realiteternas hårda värld.

Varför har splittringen blivit så markerad? Stockholms-Tidningen (fp) ...övar ett svar:

Frågan är om förklaringen inte får sökas i den nya mentalitet som så småningom har vuxit fram hos socialdemokratin under dess utövning av majoritetsvälde, en mentalitet som fullständigt behärskar den tredje generationen och som framträder särskilt typiskt och markerat hos statsministern. Med den mentaliteten är man oförmögen att göra medgivanden och kompromisser på det vanliga sättet därför att man uppfattar innehavet av majoriteten, även om denna skulle vara så liten att den bara hänger på en eller ett par röster, som en rätt att diktera i alla lägen. Men detta är en grundläggande missuppfattning av demokratin och dess styrelseprincipet.

Sannolikt finner även socialdemokraterna något mindre sjustigt, förmodar Svenska Dagbladet (h):

Det är en hård belastning för en partiregering att vara inflationens dyrtidsminister. Så långt som till att på oppositionens tal möter har man dock icke velat sträcka sig. Därför har regeringen och dess parti utanför riksdagshuset murar. Vid tiden för värnlagsdebatten voro samlar sig intresset till stor del den inbjuden som de socialdemokratiska ha riktat till intresseorganisationerna i syfte att få till stånd en överläggningar med dessa om samhällets hushållning i frågorna. Åtgärden har tagits illa upp bland socialdemokraterna, som ogärna medgiva att de själva genom sin omedgörlighet ha framtvungit den.

Få se om denna åtgärd ändå inte framtvingar en omprövning av regeringens hållning till samarbetsfrågan.

Hr Möller finner kanske vid närmare eftertanke att det ändå är angeläget för honom att stå kvar eftersom kollegan Skölds finanspolitik utgör ett reaktionärt hot mot en del av socialreformerna, tror Upsala Nya Tidning (fp), som i hr Möllers uppträdande under bostadsdebatten finner ett belägg för detta. Hållbar socialpolitik måste emellertid förenas med ekonomiskt förnuft:

Att under en följd av år subventionera bort hela effekten av den senaste, inom icke avlutade stegringen i byggkostnaderna lär få betraktas som finansiellt utesluten. Skulle man nöja sig med att hålla 1940-talets hyresnivå för de mindre bemedlade barnfamiljerna och andra speciallkategorier får man betänka att de särskilda subventioner som detta kräver växer inte bara med den verkliga bostadsbristen utan också med den takt i vilken bidragsberättigade lägenheter färdigställs. Det är sålunda fråga om en mycket snabbare stegring av statsutgifterna än den automatiska ökning som inträder för exempelvis folkpensionernas vidkommande. Till detta kommer anden att de icke specialsubventionerade nya lägenheterna avlägnar sig alltmer i pris från de genom hyresstoppet bundna äldre lägenheterna. Ju större spännvidden blir, desto svårare att åtgärda en normal marknadshushållning med någorlunda acceptabla flyttningsmöjligheter för människorna.

Subventioner kan aldrig ersätta utebilvna penningpolitiska åtgärder vid försvaret av den sociala standarden.

Fastighetsnämndens majoritet har godtagit högerns argumentering för upphävande av det beslut som stadsfullmäktige en gång fattat om befrielse från tomträttsavgäld för fastigheter byggda 1942—1945, framhåller Morgon-Tidningen (s) och ser i detta "ett första led i strävandena att urholka det sociala skyddssystemet". Även Stadshuset skulle således den sociala reaktionens första svala ha dykt upp? Tidningen skriver:

Då fastighetsnämnden häromdagen tog ställning till frågan visade det sig som gan kunde vänta, att också folkpartierna nu är färdiga att börja rasera bostadssubventionerna. Nämndens borgerliga majoritet tillbyrkte högerrepresentanten och densamma går nu vidare till fullmäktige, där de borgerliga tydligen har för avsikt att slutgiltigt genomföra det planerade attentatet.

Skribenten är dåligt underrättad. I fastighetsnämnden har ingen ställning tagits till subventionsfrågan, nämnden har endast påyrkat att den skall tas med i den allmänna undersökningen av bostadskostnadsproblemet som tidigare ställts i utsikt.

Nyhakade realare åtalas, Gustav Vasa fick trikåer

Gustav Vasa-statyn i Västerås blev natten mot tördagen klädd i en trikåtröja av ett gäng pojkar som farit fram som vandaler i staden sedan de tagit sin realexamen. De har rykt sönder fönsterluckor, rivit upp trafiklyktor och blomsterarbeter samt burit bort parksoffor. Överallt syns spår efter de vandaliserande yngligarna. Störst uppmärksamheten väckte dock Gustav Vasa-statyn på tördagsmorgonen när parkbesökarna upptäckte Gustav Vasa iklädd trikåtröja. Ett fotat ungdomar har åtal att vänta. (DN, Västerås.)

Lomhörda

Omkring 200 000 människor i vårt land har **nedsatt hörsel**. Goda råd ger **LOWELL BRENTANO** i **ATT HORA BATTRE**. En sjukdom förstörda hans hörsel, då han var 6 år, men han blev helt återställd. Brentanos bok har hjälpt tusenden. "Ett mästerverk", säger den kände öronspecialisten, docent *Lennart Holmgren*.

Klipp och sänd!

Till ..... bokh. i/ler NATUR och KULTUR, Stockholm Va. Sänd mot postförskott i och porto ..... ex. av **Lowell Brentano: ATT HORA BÄTTRE.**
Illustr. 6:50, inb. 8:75.
(Stryk vad som ej önskas)

Namn .....

Adress .....

LIDELSE FÖR RÄTTVISEKRAV I GLÄDJANDE UTVECKLING

50-årige bokförläggare Carl Björkman:

— Det viktigaste med all litteratur är att den är sann — hur obehaglig sanningen än kan te sig. Sedd ur den synvinkeln är den unga svenska litteraturen oerhört intressant. Den är ingen prunkande vegetation med stora ord och stora ämnen, men den är som undervegetation nog rikare än något annat lands just nu. Kanske kan man likna den unga trevande generationens ambition att skildra tillvaron som den verkligen är vid ett förberedelsearbete — som att blanda färgerna åt dem som sedan kanske kommer och blir de stora målarna.

Ett par sorters fast rotad kulturoptimism lyser igenom i omvärdande litteratursyn, och optimismen ser ut att bli jubilaren Carl Björkmans eviga följeslagare: han fyller 50 den 8 juni. Mitt i en vitt spridd halvpessimistisk förvirring inför världsläge och samhällsutveckling sitter han och konstaterar de roliga tingen. Förvisso att inom det område av samhälleta alltra minsta — rättvisan är med andra ord inte ett platonskt begrepp, utan en verklighet i tiden. Man kan spåra och glädjas åt det riktförfärdande hos denna allmänhetens krav på ingen i alla de affärer som dragits fram till offentlighet på senare tid och som alla gällt rättvisefrågor.

Öppna dörrar och fönster!

Carl Björkman som borgerlighetens värdefrövarare, stolt över generationers andliga ämbetsmannatro en känd företeelse. Carl Björkman som ertrid oppositionsman mot dagens officiella myndigheter likaså. Det kan se ut som en paradox, men ser man till rättvisekraven han fört i dagen, så löser paradoxen upp sig. Ur bundenheten till borgerligheten har växt fram ett avståndstagande mot "samhällebevarandets" negativa sidor: mot förmyndarmålsinsikter, översiktsyfte som mogenhetsbildet. Hans olust mot myndighetorna hänger på så sätt organiskt ihop med hans glädje åt den växande allmänna rättfärdighetskänslan.

— Man kan inte komma ifrån att åtskilliga rättvisefärer aldrig skulle kommit fram i dagsljuset om inte pressen fört upp i dem, i ett starkt medvetande att detta är saker som djupt rör allmänheten och att allmänheten är lika medveten därom. Detta gör att även den som har rötter i gammal tjänstemannatradition inte har känslan att de rättvisrände ingvdligheterna går till botten med saker av denna art med samma lidelse som den allmänheten känner; där finns utan tvekan en kärlek. Sen man så detinitiativ i humanitesrände riktning kan tagits inom lagstiftning och andra områden, så märker man ju också att de sällan kommer från officiella myndighetshåll. Som oftast utifrån, bottnande bl. a. i ett krav på insyn. Jag tycker om insyn — det skall vara öppna dörrar och fönster även om det fläktar och blåser bort lite pusper!

Front mot "kärc livsstil"

Humanisering blev nämnd; ungdomsvården ligger nära till hands. Carl Björkman sitter med i styrelsen för Anders stiftelse, anstalt för pojkar, respektive för flickor. Och här

Bokförläggare Carl Björkman.

försvarar hårdnackat det som av utbildningsmässiga eller de tvekanen, ma kallas dalt. Dra, han försvarar gemenskitet och. förstelse mot resterna av en gammal militärsnda som klär sig i termerna fasthet, kärv livsstil etc.

— Ingenstans ser man så bra som på ett sådant ungdomshem hur allt hänger på den mänskliga insatsen, på hygglighet, på förmåga att skapa kontakt — på allt det som går tvärt emot den gamla militärandan, som inneni är de konservativas kända att de måste hänga, fast vid de stela hållpunkterna för förmyndaretet, för att kunna sätta sig på andra och framför allt på dem som inte kan försvara sig. Ta som exempel regimen på Hammargården nu, det största pojkhemmet. Där har genomförts att pojkarna får fara hem en månad vid jul och två på sommaren; resultatet är att de betraktar skolan som sitt Lundsberg och har skapat en spritt ny svårighet: de vill inte därifrån, de vill stanna ett skolår till. Vi har haft åtta stycken som kommit med den begäran. Sen resultat av dalt är det inte så dåligt!

SS-män till London för tunnelproblem

En delegation från Stockholms spårvägar reste på lördagen med "Saecia" till London för att studera tunnelbaneproblem. Styrelseordföranden kommenerrådet G. E. Österberg hade i tillskag tre ledamöter av spårvägsstyrelsen samt spårvägsdirektör Martin Helin. Man kommer bl. a. att upprätta kontakt med Transport Board i London. Efter en veckas studier i London reser gruppen vidare till Edinburgh för att delta i en internationell trafikkongress. (DN, Göteborg.)

Brev från 1839 stöder Kronans krav på inkomst

Krav från kronan som hållit i sig 112 år har nu dragits inför kammarkollegium. Lantbrukaren Peter Bengtsson i Kattarp jämte flera andra lantbrukare i trakten får varje år ta emot en räkning från häradsskrivaren. Räkningen avser ersättning för rivning av "Skave kvarn".

Lantbrukarnas förfäder får 1839 ha skrivit på att till kronan i alla tider betala ett visst belopp för att få bort fördämningen vid kvarnen. Kronan har ända seden dess uppburit utskylder för rätten att riva fördämningen. (TT, Malmö.)

Dåligt majväder orsakar missväxt i Östergötland

Snömsgel, torka, blåst och kyla i maj månad har gått illa åt den höstsådda sädes i Östergötland. 90 skördeexperter som hittills kommit in till Hushållningssällskapet är nedslagna. I fråga om höstrg kan man nästan tala om missväxt, framhåller Hushållssällskapets sekreterare H. Dreborg för Östgöten. (TT, Linköping.)

Utrikespolitisk kurs i Stockholm

Som ett led i sina strävanden att intensifiera det utrikespolitiska upplysningsarbetet anordnar Utrikespolitiska institutet, i samarbete med skolöverstyrelsen, Historielärarnas förenings rikgorganisation, Publicistklubben och Svenska journalistförbundet en kurs om "Efterkrigstidens världspolitik" under dagarna 18—21 juni i Medborgarhuset, Stockholm. Kursen avslutas med en gruppövning på utländskt studiematerial och en diskussion angående de internationella problemen i svensk bildningsverksamhet. Anmälningstiden till kursen utgår den 7 juni.

DAGENS NYHETER

TIDNINGEN, STOCKHOLM 1
Telefon 22 40 00
Telegramadress: *Dagenyheter.*
Postgiro 1 (för annonser) nummer 1 617 (för prenumeration)

Chefredaktör: Herbert Tingsten. (Träffas säkrast kl. 12.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: *Leif Ahlberg.*
Redaktionschef och ansvarig utgivare: *Sten Hedman.*
Dagens Nyheters Aktiebolag: Verkst. direktör: *Helge Hultbera*

PRENUMERATIONSPRISER
A—Stockholmsupplagan

	Hel- och tidningsområde	Övriga landet
Månad	kr. 8:75	kr. 8:50
Kvartal	» 26:75	» 26:—
Halvår	» 53:—	» 51:50

ANNONSPRISLISTA
daterad 1/1 1951 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri, Sthlm.

Riksorganisation planeras för bad

Bildandet av Sveriges badförbund skall diskuteras vid den tvådagarskonferens med ett 70-tal representanter för badföreningar samt idrotts- och simorganisationer i landet som på lördagen inleddes i Hälsingborg.

Till ordförande under de två konferensdagarna valdes herr C. A. Rothoff, Hälsingborg, och Bertil Österberg, Karlstad.

En rad föredrag över olika badfrågor hölls under lördagen. På söndagen skall man studera Hälsingborgs stads bad.

Nya banmästare

1950—51 års banmästarkurs avslutades på lördagen med ett auditorium av generaldirektör Erik Upsmark, som därefter överlämnade betygr till de 37 nyutexaminerade banmästarna. Kursföreståndare har varit byrådirektör N. H. Gudmundsson i Järnvägsstyrelsen.

Följande mottog sina betyg:

I distriktet: E. G. Ekroth, Sala, R. H. Karlsson, Angelsberg, S. E. Andersson, Tillberga, K. G. Bäckhen, Västerås.

II distriktet: A. T. Ahlström, Göteborg, V. E. Eriksson, Torsbeda, L. S. H. Hiller, Bollebygd, E. H. E. Svantorp, Axvall.

III distriktet: S. T. H. Svensson, Borgs, N. G. Jarbrim, Orkelljunga, E. K. F. Bladh, Löberöd, C. G. A. Carlsson, Trelleborg.

IV distriktet: E. L. Norin, Bräcke, N. T. Nilsson, Bollnäs, E. T. Kvist, Bolänger, E. A. Olsson, Nyland.

V distriktet: J. H. Ottosson, Luleå, L. F. Johansson, Hedenäset, S. O. Eriksson, Långträsk, J. E. Svensson, Mellanåsel, A. E. J. Sandgren, Arvidsjaur.

VI distriktet: K. J. Karlsson, Emmaboda, K. A. Friman, Nybro, F. R. Ekhuyzet, Åseda, J. B. Jeppsson, Ljungby.

VII distriktet: P. G. Lock, Fagersta.

VIII distriktet: E. H. Angman, Alberga.

STOCKHOLMS ENSKILDA BANK
Aktiebolag

Ställning den 31 maj 1951

Tillgångar:	Kronor
Kassabehållning	151.254.508 : 42
Fastighets- och Inventariekonto	1.010.000 : —
Obligationer och skattkammarväxlar	322.338.950 : 29
Aktier	0 : —
Reverser	307.205.787 : 14
Växlar	148.116.968 : —
Checkräkning	189.479.150 : 22
Inhemska banker och bankirer	77.056.022 : 31
Utländska banker och bankirer	31.479.423 : 77
Utgifts- och diverse tillfälliga räkningar	20.463.144 : 44
Kronor	1.248.403.559 : 59

Skulder:	Kronor
Grundfond	67.500.000 : —
Reserverade medel	67.500.000 : —
Depositionsräkning	682.691.235 : 83
Sparkassaräkning	45.382.958 : 04
Check- och uppsägningsräkningar	285.459.000 : 96
Postremissväxlarskn.	6.207.101 : 90
Inhemska banker och bankirer	10.078.382 : 18
Utländska banker och bankirer	135.835.717 : 37
Inkomst och diverse tillfälliga räkningar	57.749.163 : 81
Kronor	1.248.403.559 : 59

Den välklädda svenskan får nu uppleva en strumpmodets överraskande renässans och får tillfälle att kritiskt pröva strumpor efter deras livslängd.
Den får sin chans bekanta ARWA-strumpan finns åter i Sverige. Vilken glad nyhet för alla damer, som vill vara eleganta.
ARWA är av Perlon, ett nytt underhårt material, lätt som en doft, skir som luft, och med en förvånansvärd livslängd, som gör att Ni inte behöver ha några strumpbekymmer.
På samma sätt som puder förskönar Ert ansikte, så förskönar ARWA-strumpan Edra ben.
ARWAS pänsform är resultatet av en undersökning av benmåtten hos tiotusentals damer.
ARWA-strumpan är mångdubbelt förstärkt i foten med hålförstärkning utförd efter den nya heel-in-heel-metoden med vacker jämn söm.
Längden på strumpan angiven på varje par

London-bolagets affärer visa för oss ARWA av Perlon:
ARWA 79 KR. 12,75 per par
ARWA 79 KR. 11,75 per par
O gemenadstrumpor, som Ni kunnat att uppskatta.

— ärvänen 16 cm —

LAGERSKADADE MÖBLER
och UDDA
utförsäljes
MÅNDAG - TISDAG - ONSDAG

Vid genomgång av våra stora lager har vi gallrat ut udda möbler, samt en del varor, som tyvärr äro mer eller mindre skadade. Dessa möbler utförsälja vi till rena

VRAKPRISER!

Några exempel:

4 bäddsoffor	4 duschatteller
3 soffgrupper	3 udda matbord
4 soffbord	5 bokhyllor
6 sekretärer	6 höj- o. utdragbara bord
5 udda skåp	9 soff- o. småbord
17 fåtöljer	2 anrumsmöbler
7 skrivbord	7 byråar m. m.

Några matvråsoffor, NÄTTA, med små "skönhetsfel" bortsålumpas. Ett parti fotöljer slumpas för endast kr. 15.— pr st.

20 % rabatt lämnas å all armatur.

På grund av förestående genomgripande reparation av försäljningslokalerna, som därför nu måste tömmas

realiseras

även hela vårt inneliggande fullt kuranta möbellager till kraftigt nedsatta priser. Tag er chans, köp billi nu.

KOOPERATIVA
möbelaffären
DALAGATAN 4
(gränsat av Torsgatan, nedanför trapporna vid Nya Sankt Eriksgatan)
Telefon 51 51 01

© Tingstensamlingen

Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.